

عنوان مقاله:

اثرات نورولوژیک و محافظت عصبی گیاه بادرنجبویه با نام علمی L. Melissa officinalis

محل انتشار:

فصلنامه پزشکی نوید نو، دوره 22، شماره 69 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

میلاد ایرانشاهی - استادیار گروه فارماکولوژی، دانشکده داروسازی مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

بهجت جوادی - استادیار گروه داروسازی سنتی، دانشکده داروسازی مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: بادرنجبویه با نام علمی L. Melissa officinalis گیاهی است از خانواده نعنائیان که در طب سنتی ایران در درمان طیف وسیعی از بیماری ها از جمله بیماری های نورولوژیک همچون فراموشی، صرع، فلج، سکتة مغزی، میگرن و سرگیجه مورد استفاده قرار می گیرد. مطالعات فارماکولوژیک بسیاری نشان دهنده اثرات محافظت عصبی بادرنجبویه و ماده موثر اصلی آن (رزمارینیک اسید) می باشند. با توجه به شیوع بالای بیماری های سیستم اعصاب مرکزی و آلزایمر و نیز با توجه به استفاده از بادرنجبویه به عنوان داروی موثر در درمان این بیماری ها در طب سنتی، در مقاله مروری حاضر به تعیین اثرات این گیاه و ترکیبات اصلی آن بر بیماری های عصبی و نیز اثرات محافظت عصبی آن ها پرداخته شد. مواد و روش ها: مطالعه حاضر از نوع مرور منابع (Review Article) می باشد. در این مطالعه کتاب های مهم طب و داروسازی سنتی و همچنین پایگاه های داده پردازی معتبر علمی جهت یافتن کاربردهای گیاه در بیماری های عصبی و مرتبط با سیستم اعصاب مرکزی از دیدگاه طب سنتی مورد جستجو و بررسی قرار گرفتند. یافته ها: بادرنجبویه با مکانیزم های متفاوتی از جمله سرکوب استرس اکسیداتیو، مهار استیل کولین استراز، تحریک گیرنده های استیل کولین و گابا-A و مهار آنزیم های متالوپروتئیناز-2 و مونوآمین اکسیداز اثرات خود را اعمال می نماید. شکل خوراکی بادرنجبویه به مدت هشت هفته عموماً در درمان بیماری های مذکور موثر بوده و بدون عارضه می باشد. نتیجه گیری: استفاده از گیاه بادرنجبویه به عنوان داروی کمکی برای درمان برخی از بیماری های سیستم عصبی به ویژه آلزایمر می تواند باعث بهبود و جلوگیری از پیشرفت این بیماری ها گردد.

کلمات کلیدی:

آلزایمر، استیل کولین استراز، بادرنجبویه، بیماری های عصبی، بیماری های نورولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/890519>

